

Telegraful Român

Organ național-bisericesc.

Intemeiat în 1853 de Mitr.

Str. Șaguna 8

Sibiu

APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Abonamente:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției Telegraful Român**, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețuri inserțiunilor
un șir petit 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației ziarului Telegraful**
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Cuvântarea

de deschidere a Adunării eparhiale, rostită de I. P.
Sf. nostru Mitropolit NICOLAE

Hristos a înviat!

Prea Cucernici Părinți, Dom-
nilor Deputați,

De câte ori se adună în jurul
meu reprezentanții clerului și ai po-
porului dreptcredincios pentru a ne
sfătui împreună cu privire la noile
probleme și îndatoriri ce se impun
activității sfintei noastre Biserici în
mijlocul neamului, încerc o mare sa-
tisfacție sufletească. Simt cu aceste
ocazii mai mult ca oricând cât de
ancorată este Biserica noastră în
ființa neamului și cât de caldă este
alipirea lui la sfânta instituție care
„scăpare s'a făcut nouă din neam în
neam”.

Din această bucurie izvorăște
salutul meu de bun venit pe care
Vi-l adresez cu toată dragostea pă-
rintească, îmbrățișând prin el întreaga
obște a poporului dreptcredincios în
numele căruia Vă aflați aici.

Onorată Adunare Eparhială,

Sesiunea actuală a corporației
noastre se întrunește, ca și cele din
anii trecuți, sub apăsarea atmos-
ferii de războiu. Armele de tot fel-
ul continuă să secere cu nemi-
luita viețile tinere; suferințele, lipsu-
rile și neliniștea în sânul popoarelor
cresc cu fiecare zi ce trece. Tabe-
rile de luptă își încordează din ce
în ce mai mult puterile. Războiul
devine tot mai cumplit și se pare că
ne apropiem de punctul critic al des-
fășurării lui. Neamul nostru se îm-
părtășește și el îmbelșugat din po-
tirul durerilor acestui războiu. Da-
toria supremă a slujitorilor Bisericii
în aceste vremuri este să fină sus
inima neamului, să-i întărească pu-
terea de a rezista până la sfârșit,
să-i insuflă curaj și nădejde. Cu bu-
curie constatăm că strădanii preo-
tului s'a intensificat în această di-
recție, iar sufletele primesc cu sete
cuvântul de mângâiere și de întărire
al slujitorilor altarului. Bisericele sunt
tot mai cercetate, numărul celor ce
se apropie de sfintele taine e tot mai
mare, iar inimile s'au deschis cu cre-
știnească induioșare spre cei ce sunt
în suferință.

Propovăduirea Bisericii trebuie
să folosească prilejul acestor încer-
cări pentru a trezi în toți sentimentul
de răspundere față de Dumnezeu
și față de semenii. Fiecare om este
așezat de Dumnezeu în mijlocul unei
colectivități careia trebuie să-i slu-
jească. Nimenea nu-și poate înde-
plini altfel chemarea, decât slujind
celor din jurul său. Misiunea Bise-
ricii în aceste timpuri de răscruce
este aceea de-a pregăti, prin trezi-
rea sentimentului de răspundere, su-
fletele pentru reformele sociale ce
vor trebui să se înlătuie pe ur-
mele acestui războiu. Toți trebuie să
ne dăm seama că ceea ce a fost nu

va mai fi. Lumea merge spre ceva
nou. Jertfele numeroase ce le aduc
cei mulți pe câmpul de bătăie nu
vor putea fi nesocotite. Ele se cer
cinstite printr-o recunoștință reală.
In toate țările s'au început reforme
largi în structura socială a colecti-
vității în direcția unei ordini mai
drepte, mai morale, a unui spirit mai
frățesc. Dacă la sacrificii sunt che-
mați toți în vremuri grele pentru
neam, toți trebuie să fie făcuți păr-
tași și la bunurile pentru cari au
luptat. Timpurile viitoare nu vor mai
suporta exageratele inegalități mate-
riale și distanțe între clasele sociale.
Duhul vremii impune realizarea ce-
lei mai desăvârșite comunități între
fiii aceluiaș popor. Sentimentul de
răspundere care trebuie să fie făcut
normă pentru existența indivizilor,
e sfidat mai ales de cei cari, în timp
ce fiii țării își varsă sângele pe
front, iar familiile lor se ofilesc în
suferință, acumulează prin tot felul
de speculații averi fabuloase. Refor-
mele sociale ale viitorului trebuie să
înceapă de aceea cu sequestrarea
averilor îngreșate în timpul răz-
boiului în mod necinstit ori prin
conjuncturi cari nu dau dreptul la
câștiguri exagerate. Din acele averi
vor trebui să fie create instituții de
ajutorare și de ocrotire a celor ce
au dat atât de mult acestui războiu
încât nu mai sunt în stare să facă
față greutăților vieții.

Invit preoțimea noastră să se
angajeze în această misiune de pre-
gătire a sufletelor pentru schimbă-
rile de ordin social-creștin pe cari
le vor impune timpurile viitoare. Pre-
cum a fost totdeauna o preoție a
poporului, înfrățită cu el în greută-
țile sorții, așa să rămână și de aici
înainte, apropiată de sufletele celor
mulți și smeriți.

Onorată Adunare Eparhială,

În vederea necesităților din vi-
itor ale neamului, ne-am străduit să
ridicăm nivelul spiritual al Aca-
demiei teologice „Andreiene”, în care
preoțimea noastră își face pregătirea,
iar prin solitudinea înțelegătoare a
guvernului actual, căruia îi aducem
toată mulțumirea noastră, i s'au a-
cordat drepturile meritate ale unei
școli de grad universitar. Absolvenții
Academiei vor primi de aici înainte
titlul de licențiați, iar profesorii vor
fi egali în drepturi cu profesorii uni-
versitari. Egalizarea aceasta în rang
era impusă ca o necesitate de pre-
stigiul a studiilor teologice și a ce-
lor ce îmbrățișează misiunea preo-
țească. Ea va înlesni și o adâncire
a studiului teologic, cerută de pro-
gresul general al culturii în sânul
poporului nostru și în special al pă-
turii culte. Referințele sociale și viața
sufletească s'au complicat, ideologii
de tot felul ispitesc societatea noa-

stră spre alte direcții. Așa încât in-
stituția încredințată cu reprezentarea
demonstră a concepției creștine de viață
trebuie să-și intensifice străduințele
sale de educație, iar armele de luptă
ale preoților să fie perfecționate.

Dar ridicarea aceasta de pre-
stigiul și de nivel a școlii noastre
teologice nu trebuie să aibă ca efect
o îndepărtare a viitorilor preoți de
popor, ci o și mai mare, o și mai
înțelegătoare apropiere de sufletul lui.
Cultura teologică departe de-a fi in-
compatibilă cu simțirea duhovnicească,
e tocmai un mijloc de-a o de-
săvârși pe aceasta. Un Vasile cel
Mare, un Ioan Gură de Aur, un
Grigore de Nazianz nu au fost îm-
pedecați de marea și adâncă lor cul-
tură să se ridice la cele mai înalte
culmi ale vieții duhovnicești și ale
destoiniciei pastorale, ci dimpotrivă
au fost ajutați de ea.

Noile vremuri impun o mare
apropiere de om, o mai atentă con-
siderație față de el. Preoțimea tre-
buie să fie nu numai pregătită pen-
tru ele, ci să fie și înainte mergă-
toarea lor, în sensul în care vor-
beam mai înainte.

Dar ea trebuie să fie și susțină-
toarea nădejilor neamului nostru în-
tr'un viitor de libertate. Biserica stră-
moșească va rămâne și de aici în-
ainte apărătoarea drepturilor la viață
ale neamului nostru.

Onorată Adunare Eparhială,

S'a pus în ultima vreme în dis-
cuție dreptul la viață al națiunilor
mici, lucru care ne interesează în
cel mai înalt grad și pe noi. Ținem
să afirmăm cu toată puterea că drep-
tul la libertate nu are să fie făcut
atârnat de numărul membrilor unei
națiuni. Acesta e un drept lăsat de
Dumnezeu pentru toate neamurile.
Fiecare neam, odată ce este chemat
de Dumnezeu la existență, e chemat
și la dezvoltarea însușirilor și posi-
bilităților sale, fapt care nu se poate
realiza decât în libertate. Libertatea
neamurilor rezultă din ideea mare a

libertății omului, ca ființă morală.
Dacă se găsec neamuri cu membrii
mai puțini, de aici nu rezultă că
aceștia n'au dreptul la manifestarea
liberă a ființei lor determinată prin
etnicul din care fac parte. Darul
acesta al cerului, cel mai de preț pe
care-l are omul, nu e dat numai unor
privelegiați, ci tuturor. Adeseori au
pornit curente de idei și au răsărit
personalități geniale, cari au revăr-
sat adevărate binefaceri peste ome-
nire, tocmai din sânul națiunilor
mici. Dreptul la libertate fiind un
drept divin, oamenii nu au căderea
să-l desființeze. Nu există de altfel
nici un motiv serios, moral pentru o
asemenea tentativă. Dacă se ivesc
războaie crâncene pe pământ, urmate
de tot felul de suferințe, nici odată
nu sunt popoarele mici cauza, ci ve-
leitățile celor mari de-ași întinde la
nesfârșit hegemonia. Acestea anga-
jează apoi și popoarele mici în uria-
șele lor răfuiri.

Neamul nostru este un neam
tinăr care nu și-a arătat încă mă-
sura darurilor lui cu cari a fost în-
zestrat de Dumnezeu. El are o mi-
siune de îndeplinit în viitor și nu
poate fi înlăturat dela viața istorică
de nici o poftă sau combinație ome-
nească.

El va lupta cu toată hotărîrea
și în chip necurmat pentru dreptul
său la o viață liberă, într'un stat
suveran al său care să cuprindă pe
toți fiii săi. Iar Biserica părinților
săi îi va sta tot timpul alături, ca
cel mai prețios ajutor, în această
luptă.

Onorată Adunare Eparhială,

Despre activitatea în amănunte
a organelor bisericești în cursul a-
nului trecut veți binevoi a lua cuno-
ștință din rapoartele ce vi se vor
prezenta.

Cu acestea declarând sesiunea
reglementară a Adunării noastre
eparhiale din anul 1943 deschisă,
rog pe bunul Dumnezeu să-și co-
boare binecuvântările Sale asupra
lucrărilor ei.

Adunarea eparhială din 1943

— 2—3 Mai —

În temeiul străvechi or
noastre orânduiri,

aleșii clerului și ai poporului dreptmăritor
din Arhiepiscopia ortodoxă de Alba-Iulia
și Sibiu au sărguit din nou spre cetatea
de veghe și îndrumare strădalnică a Or-
todoxiei ardelenesti. Au venit mânați de
vechea lor dragoste pentru împlinirea da-
tinei sănătoase, pentru înfrățirea lor în du-
hul Bisericii izbăvitoare din nevoi și su-
părări, pentru împlinire în continuare a
unui destin fulgerător peste ani și veacuri,
dar și pentru a lua îndemn nou și povață
de vremuri grele din gura Arhipăstorului
ce poartă, în duh și faptă, cărja neîntre-
cutului Șaguna. Sunt oameni vechi și cu-
noscuți. Din rândul lor lipsește doar figura
neastâmpăratului și mereu proaspătului

deputat Horia Teculescu. Deși pornit în
calea cea fără întoarcere, deputații își in-
torc mereu privirea, îl caută prin strănele
măreței catedrale sibiene și-l simt aliniin-
du-se la cot cu ei, ca să lucreze mai de-
parte cu scăpărătoarea. Istețime. În duh,
ei de față e. Cu duhul lor, ei îi trimit, drept
prinos, un buchet de gând pios și o rugă-
ciune spre odihnă veșnică.

La sf. Liturghie,

slujită în sobor de I. P. Sf. Mitropolit Ni-
colae, iau parte toți deputații. Se roagă
cum strămoșii s'au rugat într'un răstimp
de două mii de ani și cum ruga-se-vor
toți fiii cei adevărați ai neîngheuncheiatei
noastre Legi. Așa iau ei lumină din pu-
terea Domnului și tot așa își fac intrare

în inima problemelor ce vor veni spre dreaptă cumpănire.

Sensul vremii care va să vie
se desprinde ca un fulger tăios, din cuvântul de deschidere al I. P. S. Mitropolit. (Cuvântarea o publicăm în fruntea ziarului). Rostogoliri și prefaceri adânci, noui orânduiri de viață, dreptate pentru cei mulți și trudnici, sancțiuni pentru cei căzuți sub poftă și păcate, — toate sunt înrămate într-un cadru propriu și anunțate cu glas și viziune de proroc. Sunt chemate la viață dintr'un spirit de dreptate? Atunci vor și veni. Dar ele trebuie să găsească punct de reazim în duhul dragostei de oameni, duh pe care îl propovăduiește Biserica și l-a supt pe cruce Domnul însuși: pace socială prin justiția creștină.

La lucru.

După rugăciune și cuvânt de luminată învățătură, Adunarea pornește la lucru. P. C. Consilier Dr. Sp. Căndea îndeplinește, de astădată, slujba de secretar general, iar dl Gh. Dragoș pe aceea de secretar de ședință.

Raportul secțiunilor unite

este citit de eruditul teolog și profesor Dr. D. Stăniloae. El zugrăvește eroismul creștin cu care luptă ostașul român, întru zămislirea unei ordini de pace și de libertate. Pe aceeași linie de uizuință națională s'a ajuns și la un *Front intern*, la concentrarea tuturor forțelor românești. Faptul că această unire s'a ținut în mod spontan, este prevestitor de rod bun. Nădejdea aceasta își profilează zorii și din conclucraea armonică între Biserica și Stat, din această înfrățire păstrătoare prin veacuri a etnicului românesc.

Regenerarea rasei.

privită sub aspectele ei cele mai adânci și mai proprii, a pironit atenția ascultătorilor. Pentru Biserica, vitalitatea Neamului nu însemnează nicicum ceva periferic. Dimpotrivă, scăderea natalității și mortalitatea la copii sunt socotite de ea ca fenomene îngrijorătoare. Țara Oltului stă mai ales sub apăsarea unui semn de întrebare.

Unele precizări ale dlui Dr. Gh. Preda au adus date noi în problemă, iar vederile adânci ale I. P. S. Mitropolit Nicolae au conturat și mai pronunțat domeniul de preocupare. Paralel cu împrejurările incruntatelor vremi prin care străbatem, problema are, în deosebi, o latură de ordin moral. Poporul trebuie readus la dragostea pentru copii și urmași, văzând în aceasta și o datorie către Dumnezeu. El trebuie pus în câmpul trăirii morale și în țărnia unei reculegeri cât mai adânci. Preoțimea va trebui și ea să mediteze asupra situației și să pornească o acțiune susținută și reparatoare.

Cuvinte epocale.

Așa a definit deputatul Filimon (Deva) încreșterile aduse de I. P. S. Mitropolit Nicolae în cuvântarea de deschidere, cu privire la dreptatea socială ce va să se facă și tot în acest chenar le-a așezat raportorul Dr. D. Stăniloae pe acelea, privind dreptul la viață al națiunilor mici.

Ambasador al vrierilor noastre,

al drepturilor și nizuinelor noastre și interpret al cuvântului creștin cu privire la libertatea dată de Dumnezeu popoarelor din toată lumea — mici sau mari —, aceasta trebuie să se facă Arhipăstorul. Cu egături peste granițe, cunosător fiind al problemelor la ordinea de zi, Lui i se cere să înfrățască gândirea cărturarilor creștini spre o finută pusă la unison cu vrierile lui Dumnezeu. Toată creștinătatea trebuie să se pătrundă de răspunderea pe care i-o hărăzește Creatorul, în aceste vremi de mari prefaceri.

După amănunte privind: adunările protopopești, ședințele consistoriale, etc. se trece la

Raportul comisiei Bisericești

pe care îl citește P. C. prof. I. Duma (Petrosani). El adăncește cuvintele: „Răbdare întru nădejde” și încopclază misiunea Bi-

sericii de destinul Neamului. Biserica ortodoxă română este o Biserică a poporului și așa va rămânea. Ea merge împreună cu el și în ceasuri de grea cumpănă, ca să se poată bucura deodată cu el de împlinirea luminoaselor nădejdi spre izbăvire.

Purtător de îndemnuri bune,

slujitor în mijlocul turmei celei mari, glăsuitor de cele sfinte, propoveditor al bucuriei celei drepte, — asemenea s'a arătat Arhipăstorul în multele-l vizitațiuni canonice și drumuri de misionar neodihnit. La ctitoria dela Sâmbăta de sus a întărit un „vad duhovnicesc”; la Feleac a îngheunat simbolizând închinarea Neamului; prin țara lăncului a purtat, până în cătunele ce n'au mai zărit cândva chip de vladică ortodox pe platurile lor, toiagul de păstor neșovăelnic; în lagărele de prizonieri a zăbovit și a slujit spre alungarea duhului cel rău și blestemat din sufletul lui pravoslavnic; în Moldova s'a oprit la mecenatele Gh. Sion; în alte locuri de prin țara dornică de întemare, a dus cuvânt și faptă de misionar cu chip de cărturar și dascăl al mulțimii, până în Chișinăul desorbit de sub cătușile împlirii de un an.

În inspecții inopinate, Arhipăstorul

pe cei buni cu laude i a mângăiat, pe cei mai puțin strădălnici, cu gând de îndreptare i-a mustrat.

Oaspe scump

ne-a cercetat în anul ce-a trecut. Trecând Feleacul, vladica Nicolae dela Cluj a poposit în mijlocul turmei Sale despărțite printr-o linie aducătoare de necazuri și s'a oprit și la Sibiu, adică în locul vechiu al multelor Sale strădanii. Purtător fiind al cununii de căturalie înaltă, a luat parte și la ședințele Academiei Române.

În rangul ce „i se șade“

a fost înălțată Academia teologică dela Sibiu. În fapt, ea era și mai înainte școală universitară. Acum, ea ocupă și de drept această poziție. „Pentru munca acelora cari stau în fruntea ei, ca un omagiu pentru cei cari au trecut prin ea și au slujit-o, ca un semn de dreptate pentru Ardealul ortodox și chivernisitor de energii naționale, școala aceasta trebuia să fie așezată unde e acum. I. P. S. Mitropolit Nicolae, Mareșalul descătușător I. Antonescu, cărturarul-filosof I. Petrovici și profesorul ardelen A. Popa, stau drept ctitori ai rânduiei celei noi. Între tălmăcirea rostului acestei așezări cărturărești și ca prisos de dreaptă mulțumire pentru cei cari au lucrat la noua așezare a Academiei au adus cuvânt: P. C. preot Dr. D. Stăniloae, mulțumind înaltului Ierarh pentru condițiile ce-a creat întru ridicarea Academiei la nivel superior.

I. P. S. Mitropolit Nicolae a subliniat apoi menirea Școalei teologice dela Sibiu și a celor cari, trecând prin ea, vor trebui să stea și mai aproape de popor în aceste vremuri mari. A mulțumit în special P. S. Episcop N. Colan și Păr. rector D. Stăniloae care s'au străduit la ridicarea Academiei. Deputații: I. Moșoiu (Brașov) și C. Bursan au laudat deasemenea strădaniile dascălești ale I. P. S. Mitropolit.

Alte probleme:

Preoții în armată, Educația tineretului premilitar și extrașcolar, Biserica și opera caritativă (desfășurată pe scară întinsă și cu rezultate peste așteptări), Școala de misionare din Brașov-Stupini, Împărțirea credincioșilor, Societățile religioase, Desființarea sectelor, etc. au arătat strădania mântuitoare a Bisericii și întrecerea credincioșilor întru sprijinirea celor necăjiți. Toate s'au făcut pentru Neam și pentru izbăvirea lui.

Omagii

au fost exprimate, din ședință, M. Sale Regelui Mihai I, Mareșalului Conducător și desrobitor I. Antonescu, cărturarului creștin I. Petrovici și profesorului A. Popa.

Venerație și stimă

s'a adus octogenarului Gh. Sion, ca unui flu crescut în dragoste pentru Biserica și din agoniseala căruia s'a învrednicit, de bunuri, episcopia Clujului străbun.

Raportul comisiei culturale-școlare

a fost citit de dl Șt. Damian (Făgăraș). El a vădit preocuparea permanentă a Bisericii pentru cultură și pentru fiica ei cea mai apropiată: școala. Ctitoria din Brașov a marelui Șaguna a fost cercetată și îndrumată chiar de I. P. S. Mitropolit Nicolae. Dascălii de acolo au luat cuvânt și povăț dascălească din graiul Ahlpăstorului și acum lucrează sub lumina impresiei de-atunci.

Arme spirituale

a răspândit Biserica în toate părțile. Organele ei de propagandă și-au disputat „lupta cea bună”, înzecind puterile morale din cuprinsul întregului pământ străbun.

Și'n Universitate

a lucrat cuvântul Evangheliei. Studenții și-au primit duhovnic, s'au constituit în F. O. R. S., au organizat cicluri de conferințe și au ascultat, împreună cu elita sibiană, conferințele religioase ale dascăllor lor înalți și culți. Mulți din ei au avut prilej să simtă chiar și fapta samaritană a Bisericii și, cândva, își vor putea aduce aminte de aceasta.

Catehizația

merge pe drumul cel bun, în școala primară ca și în cea secundară. Manualele de religie își dau și ele rodul așteptat și sunt primite cu tot sufletul, chiar și în colțuri mai depărtate ale țării.

Școalele confesionale,

împreună lucrătoare cu Biserica pentru luminarea minții prin teama de Dumnezeu, stau tot în fruntea altor școli de-acelaș rang. Și vor sta, de bună seamă, și'n viitor. Căci duhul lor e veșnic treaz, ca și credința ce le stă drept reazim.

Raportul comisiei financiare,

cetit de deputatul S. Olariu, arată gospodăria pricepută a celor dinspre partea Martei. Toate au mers spre ținta pusă lor. Dărnicia celor buni nu și-a secat izvorul. Suma de 34.762,520 lei e mărturie limpede despre aceasta.

Un monument neîntrecut

va fi biserica din Hunedoara. Stilul de construcție, materialul așezat în ea și multe alte, alte amănunte vor zugrăvi curând ce poate zămislit o concepție creștină lumi-

nată, un ctitor desinteresat și un popor ca acela din părțile hunedorene. Dl C. Bursan poate fi mândru de aceasta.

După câteva rapoarte speciale, între cari și acela privind întemeierea Asociației „Anastasia Șaguna” pentru tinerele fete, zorește și clipa închiderii acestei sesiuni.

Cuvânt de mulțumită și de despărțire

aduce I. P. S. Mitropolit Nicolae, spunând:

Am ajuns la sfârșitul lucrărilor Adunării noastre eparhiale din acest an. Din rapoartele ce s'au citit ați putut lua cunoștință de activitatea Asiliului arhiepiscopesc, precum și de problemele de cari se preocupă în strânsă legătură cu realitățile vieții bisericești și naționale. Au trecut pe dinaintea ochilor Dv. o mulțime de probleme și cred că V'ați putut încredința, că sub raportul vieții noastre bisericești ne aflăm pe calea unui progres destul de mulțumitor, în comparație cu timpurile de față.

Vă rog să duceți la cei ce V'au încredințat mandatul, asigurarea că noi, cei ce suntem încredințați cu conducerea destinelor Bisericii noastre, ne străduim din toate puterile să fim folositori atât sfintei instituții, cât și neamului. De încheiere, Vă mulțumesc pentru sprijinul pe care mi l-ați dat la desbaterea problemelor ce s'au pus în discuția Adunării. Trăim vremuri grele. Nu știm ce ne va aduce ziua de mâine. Trăim însă cu încredere în Dumnezeu și în puterile de viață ale neamului nostru. Cu această încredere — rugând pe bunul Dumnezeu să și reverse binecuvântările Sale peste lucrările noastre — declar închisă Adunarea eparhială din acest an. (Applauze prelungite)

În numele deputaților eparhiali

a luat cuvântul dl Const. Bursan, care a asigurat pe I. P. S. Sa de întreg devotamentul și recunoștința tuturor credincioșilor, pentru chipul cum a știut să cărmuiască destinele Bisericii din Ardeal, legându-o atât de indisolubil de viața plenară a Neamului.

Porniți spre casă,

deputații eparhiali pot duce cu ei gând bun, impresie întemătoare, îndemnuri pentru alții și suflet plin de mulțumire, întocmai ca după împărțășanie.

D. Călugăr

Congresul profesorilor secundari

În zilele de 29—30 Aprilie și 1 Mai a. c., s'a ținut la Sibiu congresul profesorilor secundari și cu participarea dlui ministru al Culturii Naționale, profesor Ion Petrovici și în prezența I. P. S. Mitropolit Nicolae. Ținem să încredințăm în mod special pe răbojii foii noastre acest moment al actualității, deoarece o întrunire a profesorilor secundari are totdeauna o însemnătate care durează peste limita timpului care îi pune capăt.

Profesorimea secundară constituie un corp de elită și are o importanță covârșitoare în colectivitatea românească.

Ea determină în măsura cea mai însemnată evoluția păturii intelectuale din Țară, întrucât cei mai mulți dintre reprezentanții acestei pături rămân cu cunoștințele generale ce le primesc dela profesorii secundari ca temei al concepției lor despre lume.

În darea noastră de seamă ne vom restrânge la reproducerea câtorva părți din cuvântările I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae și a dlui ministru al Culturii Naționale, rostite în ședința de deschidere a congresului, subliniind ceea ce e mai plin de semnificație în legătură cu importanța misiunii a profesorului.

După slujba de invocare a Duhului Sfânt, săvârșită în catedrală de

P. S. Episcop Dr. Vasile Stan al Maramureșului, congresiștii s'au adunat în sala festivă a Prefecturii Județului. După însuflețita cuvântare patriotică a președintelui profesorilor, dl prof. Valeriu Grecu, și după cuvântările de salut ale dlui Silviu Cosma, președ. prof. din Sibiu, dlui prefect Colonel Vasile C. Mihailescu, dlui viceprimar Dr. S. Mitea, dlui vicepreședinte al „Astrei” Dr. Gh. Preda, Păr. I. Agărbiceanu, reprezentantul Bisericii unite, dlui general comandant al Corpului VI Armată Macici și dlui prof. Ion Lupaș, prorectorul Universității, a luat cuvântul I. P. S. Mitropolit Nicolae. Înaltul Ierarh, după ce a arătat că participă cu bucurie la acest congres al profesorilor, întrucât și I. P. S. Sa a fost în tinerețe profesor și dascăl a rămas în fond și în calitate ce-o deține acum, a continuat:

„Dar am venit cu bucurie în mijlocul unui congres al profesorilor și fiindcă păstoresc o Biserică care a adus în trecut ei cele mai însemnate contribuții la crearea și susținerea școalei și a culturii fiilor săi. Biserica noastră și în special Biserica ardelenă i-a dat poporului singura școală românească pe care a avut-o. S'a desbrăcat de toate podoabele ei ca să înființeze în fiecare parohie o școală confesională, în care s'a propovăduit poporului nostru cultura în dulcele grai românesc, iar pentru elita intelectuală a înființat școli secundare la Bra-

șov, Brad și școli normale în toate centrele eparhiale.

Indrăslesc să afirm că nu cunosc din tot trecutul și din toată viața creștinismului o altă Biserică care în împrejurări atât de grele să fi adus asemenea jertfe pentru cultura neamului ca Biserica ortodoxă din Ardeal.

Dar Biserica mare a neamului a îndeplinit pe întreg pământul strămoșesc o altă operă uriașă: ea a făcut prin puterile divine de care dispune, să se făurească un suflet românesc, unul și același, pe ambele laturi ale Carpaților. Minunea aceasta a istoriei noastre a înfăptuit-o Biserica noastră, învățându-i pe toți Românii să se roage la fel, sădindu-le aceleași idei mari și aceleași sentimente nobile ale Evangheliei. Sfidând nedreptele granițe politice, ea a creat și a susținut unitatea neamului românesc, condiția sine qua non pentru unirea politică realizată de dorobanțul român.

Mai departe I. P. S. Sa a evidențiat că și astăzi avem lipsă de cea mai desăvârșită unitate și solidaritate națională pentru realizarea marilor noastre aspirațiuni:

«Nici când n'am avut mai mare trebuință de afirmarea solidarității ca astăzi. Când dela o margine la alta a pământului românesc vor bate sufletele noastre la fel și se vor inspira din aceleași idei și aspirațiuni, putem avea certitudinea că gândul nostru cel mare se va înfăptui. Un popor trăiește prin afirmarea drepturilor sale la viață. Oricât de grele ar fi împrejurările, trebuie să declarăm sus și tare în fața prietenilor și neprietenilor că nu există putere pe lume să ne facă să renunțăm la o iotă sau la o cirtă din marile aspirațiuni ale neamului. Pot trăi din renunțări popoare bătrâne, un neam tânăr trăiește din afirmarea hotărâtă a drepturilor sale la viață».

După acestea I. P. Sf. trecând la marea problemă a educației a spus următoarele:

«Biserica noastră prin opera ei de educație a sădit în sufletul poporului nostru concepția despre lume și viață prin care trăiește. Numai Biserica a putut face acest extraordinar lucru și nici o altă instituție de cultură. Cei ce lucrează în domeniul școlii, cei ce se ocupă cu educația, trebuie să-și limpezească, după cuvântul unui pedagog, în primul rând ce vreau? Răspunsul la această întrebare îl dă concepția de viață. O lucrare de educație fără o concepție de viață nu se poate cugeta. Numai când un educator are o concepție de viață, când și-a limpezit scopul spre care trebuie să tindă, poate duce pe ucenicii săi pe un drum stabilit. Numai dacă ai un răspuns la întrebarea despre scopul vieții, poți răspunde și la întrebarea despre scopul educației în școală.

Răspunsul la această întrebare îl aveți cu toții. Acest răspuns trebuie să fie în acord cu concepția de viață a neamului. O școală neancorată în concepția de viață a poporului este deviată dela linia destinului său. O astfel de școală nu poate da roade bune. În mare, școala românească de azi este însuflețită de un ideal de educație, care este și idealul spiritual al Bisericii.

Avem în fruntea Culturii naționale un gânditor care ne-a spus că-și aruncă privirile dincolo de zare, avându-și rădăcinile în realitățile românești».

În partea din urmă a cuvântării, I. P. Sf. Mitropolit arătând efectele rele ce le-au avut asupra școlii noastre prea dese schimbări ale legilor își exprimă convingerea că prin dl prof. Ion Popovici s'a inaugurat o eră nouă la conducerea școlii și-i urează să rămână timp îndelungat la cârma ei pentru a garanta o trainică stabilitate.

A urmat apoi luminoasa cuvântare a dlui ministru I. Petrovici, din care dăm următoarele:

Domnia Sa începe prin a mulțumi dlui prof. I. Lupaș, prorectorul

Universității «Regele Ferdinand I» din Cluj-Sibiu pentru monumentală sa lucrare: «Zur Geschichte der Rumänen», prin care se valorifică drepturile noastre naționale și care i-a fost oferită de autor.

«Noi avem conștiința drepturilor noastre, a spus DSA, dar ne lipsește priceperea de a pune în valoare aceste drepturi. Dacă alte popoare au mai puține drepturi decât noi, au în schimb priceperea de a bate toba pentru nimic. Evident nu mi-ar trece prin minte să trimit bursieri, ca să-și completeze cultura lor la aceste popoare, la care mă refer, însă aș fi de părere să trimit bursieri care să studieze știința reclamei și arta propagandei.

În momentul de față istoricii noștri au aceeași importanță ca și militarii. Militarii noștri sunt destinați să croiască pe cale de luptă hotarele noastre sfinte, iar istoricii au menirea să pună în valoare drepturile noastre asupra acestor hotare. Evident mă gândesc la militarii cari efectiv luptă, după cum am în vedere pe istoricii cari desfășoară o activitate constructivă. Operele istorice sunt adevărate pietre de vad, grație cărora se poate trece peste ape, chiar atunci când podurile sunt rupte.

S'a spus aici că o reformă școlară are nevoie de 200 ani de pregătire. Cum eu nu pot trăi 200 de ani, înseamnă că atâta vreme cât voi fi la Ministerul Culturii, să nu fac nici o reformă. Țin să vă asigur că nu sunt un grăbit în materie de legiferare. Am făcut totuși o reformă a învățământului universitar, pentru că nu exista nici o lege, sau mai exact existau 12 care se contraziceau.

La învățământul secundar nu sunt om grăbit. Este adevărat că în ultimii 20 de ani a fost un adevărat polop de legi schimbătoare. Cauzele acestor schimbări sunt mai multe. Dintre cele importante menționez mai întâi ambiția unor miniștri de a părea creatori, și în al doilea rând faptul că nici o reformă școlară nu pleacă dela o concepție unitară, fapt care dădea naștere la o serie de inadvertențe ce se cereau corijate. Astfel se întâmplă că unul și același ministru trebuia să-și corijeze de două-trei ori aceeași lege.

Să nu vă speriați că eu voi face la fel. În Monarhia austro-ungară orice lege nu devenea definitivă, decât după un an dela elaborarea ei, când i se mai făceau modificări pe bază de observație și de experiență. Să-mi dați voie ca din acest punct de vedere să mă consider un moștenitor al tradiției Imperiului austro-ungar, după cum noi românii avem dreptul la întreaga moștenire ce ne revine de pe urma acestui imperiu.

Sunt bucuros că mă găsesc aici în mijlocul profesorilor. Profesoratul se bucură de un prestigiu real, în ochii tuturor. E drept că tineretului nostru se îndreaptă acum spre cariere mai lucrative decât cea profesorală. Cu toate acestea, trebuie să constat cu satisfacție că fiecare, indiferent de înalte funcțiuni la care a ajuns, e bucuros să declare cu orgoliu că a fost profesor. Cea mai splendidă figură a clerului românesc, I. P. S. Sa Mitropolitul Dr. Nicolae Bălan, ne-a spus astăzi că e mândru că a fost profesor și că se consideră și astăzi tot ca un dascăl. Alții cari n'au deținut vreodată funcțiunea de profesor, își amintesc cu plăcere de faptul de a fi dat câteva lecții ca studenți. Ca să dau însă un echivalent de aceeași valoare cu exemplul I. P. Sf. Mitropolit Dr. Nicolae Bălan, vă voi face cunoscut că cineva care menține funcțiunea supremă în cariera militară, mi-a spus nu demult: «și eu am fost profesor la Școala Militară».

Să fim mândri de cariera noastră, dacă și acei ce sunt în afara ei, se mândresc cu ea.

Profesorul secundar nu este numai o treaptă sau o categorie specială de slujbaș. El are o misiune din cele mai importante. Misiunea sa nu este aceea de a preda noțiunile elementare ale culturii ca învățătorul, nici de a forma ca profesorul universitar, specialiști. Rolul

Dv. al profesorilor secundari e cu mult mai important. Dv. aveți rolul să formați omul, să modelați sufletul, căci Dv. vă este încredințat elevul în faza formării sale sufletești.

Bine înțeles elevul nu trebuie format după un șablon, ci după aptitudinile sale individuale. De aceea aveți obligațiunea de a cunoaște elevii. Pe vremea când eram eu elev profesorii nu-și îndeplineau această obligație. Ei ignorau pe proprii lor elevi și mergeau cu această ignoranță până acolo că la lecțiile lor, elevii puteau ieși unul în locul celuilalt. Controlul elevilor era pe atunci superficial. Azi lucrurile s'au schimbat. Profesorii își cunosc elevii, căci există astăzi mijloace științifice de cunoaștere a psihologiei individuale.

Profesorul secundar mai are însă o obligație. El nu trebuie numai să cunoască pe elevi, ci trebuie să-i ajute să se cunoască între ei. Dacă elevii nu sunt asistați în cunoașterea lor reciprocă pot naște grave rătăcirii. Ne aducem aminte de rătăcirile recente ale tineretului, rătăcirii cari proveneau din aceea că tinerii nu se cunoșteau pe ei, nu-și cunoșteau limitele capacității lor și veneau cu pretenții de dincolo de puterea lor reală.

Izvor de predică și meditație

Propoveduirea lui Dumnezeu între oameni, împreună cu îndemnul continuu de a se conforma voinței Sale, este una din îndatoririle principale ale misiunii preoțești. Pe aceasta o săvârșește preotul prin predica cu cuvântul și cu fapta sa.

Vremurile actuale, de adâncă sguinduire a temelilor vieții și de radicală transformare a tiparelor ei, impun o propoveduire neconținut trează și intensă. Căci numai în felul acesta se poate ajunge la reșterea creștinismului la cârma lumii, precum și la înălțarea lucrării sale printre credincioși.

Prin însăși orânduirea divină, cuvântul învățăturii Domnului n'a fost hărăzit să devină literă părăsită și moartă, ci dimpotrivă: literă vie, aluatul care să frământă, să reîmprospăteze și tonifice mereu duhul vieții omenești, orientând — peste toate veacurile și peste împrejurări oricât de vitrege — pe om în spre Cerul dător de fericire adevărată și viață veșnică. Cei dintâi chemați să-l arate viu și actual, sunt propoveduitorii altarelor sfinte, cari au datorat de a înfățișa doctrina creștină în actualitatea ei, făcând-o deschisă vremurilor actuale prin interpretarea ei în lumina situațiilor de azi, fără însă s'o desfigureze sau altereze în fondul ei original.

O atare prezentare o poate face cronicul altarului numai printr-o continuă adâncire, atentă meditare și intensă trăire a învățăturii Domnului. Un prețios izvor în această direcție îl constituie recent apăruta lucrare a unui destoinic pastor protestant: Paul Schütz: «Das Evangelium dem Menschen unserer Zeit dargestellt». Berlin (Hans von Hugo Verlag) 1940, 489 pag. Prețul?

Sesizat de zăpăceala și zdruncinarea unor din mădularele creștinătății, autorul ardea de dorința de a interioriza problemele credinței și vieții creștine. În acest scop, el începu să citească din nou Evanghelia, alegând de călăuză, în acest drum, pe cea mai scurtă și simplă dintre cele patru: sf. Evanghelia după Marcu. Pe calea aceasta pastorul amintit a făcut multe experiențe, pe care le comunică și cititorului, ca să-i servească de avertisment și îmbărbătare. Foarte concludentă pentru indicarea căii ce duce la sesizarea dreaptă a problemelor vieții este spovedania autorului din predoslovie cărții, în care mărturisește răspicat că interiorizarea problemelor respective a putut-o face nu pornind dela puncte de vedere abstracte și detașate de realitatea vieții, ci dimpotrivă: plecând dela puncte de vedere răsărite organic din realitatea națiunii și a timpului său, integrate adânc în destinul acestora.

Numai prin procedeul acesta toate marile probleme ale neamului omenesc

Desigur aci este cauza care creiază modestia necesară. Modestia nu înseamnă nici umilință, nici sfliicunne. Modestia nu exclude îndrăsneala. Sunt momente că nu există deosebire între prudență și îndrăsneală. Un astfel de moment trăim astăzi, când trebuie să îndrăsnim tocmai din prudență.

Dacă vorbesc de modestie nu înseamnă că educația tineretului trebuie să le înăbușe curajul și îndrăsneala. Indrăsneala este creatoare, dar ea trebuie adaptată circumstanțelor.

Este incontestabil că sarcina educării tineretului cade în cea mai mare parte pe umerii Dv.

Ceeace cer corpului didactic este ca să se angajeze în această operă de educație a tineretului cu tot zelul și cu toată convingerea.

La această operă vă rog să vă angajați cu tot prestigiul. Prestigiul se bazează în primul rând pe pilda de demnitate personală.

În educația tineretului se cere în al doilea rând stăruință, iar în al treilea rând iubire. Numai dragostea pentru elevi poate săvârși minunea transformării lor sufletești».

sunt văzute într-o lumină nouă. De aceea dănsul preferă o tratare și o expunere a concepției creștine despre lume și viață prin prisma realității vii, față de o știință teologică prea abstract concepută sau prea mult înhamată la tipul științific al ultimelor secole.

La capătul drumului, pastorul respectiv a ajuns la concluzia că orientarea sănătoasă a făgașului vieții noastre o putem dobândi nu prin depreciera omului, pricinită de refugiu din fața existenței faptice; spiritul creator se dobândește prin contactul intim cu realitatea vie.

E deosebit de îmbucurătoare constatarea, pe care o face cititorul la sfârșitul lecturii acestei cărți, că expunerea corespunde întru totul punctului de vedere stabilit și că autorul și-a atins pe deplin scopul urmărit. Acest fapt explică deasfel și epuizarea, în mai puțin de un an, a primei ediții a cărții și necesitatea scoaterii ei în ediția a doua.

Pastorul Paul Schütz, cu puterea-i remarcabilă de a introduce pe cititor în adâncul tainei Fiului Omului, a dat un exemplu valoros despre felul cum trebuie să vorbești contemporanilor despre Evanghelia, rămânând totuși credincios teologiei. Din cuprinsul cărții sale bănuiești și simți conturată perspectiva și fizionomia vremurilor pe care trebuie să le modeleze creștinismul. Fiul în care ne înfățișează chipul omului creștin, misterul figurii umane, lumea îngerilor și sublimitatea vieții veșnice, mântuirea, puterea și lucrarea demonilor, anumite aspecte ale problemei sociale, precum și situația teologică și religioasă actuală din Apus, trebuie să rețină îndeosebi atenția cititorului, întreg cuprinsul cărții este presărat cu comparații și imagini minunate alese. De remarcat apoi și puterea eu care a pătruns anumite adâncuri ale doctrinei creștine.

Cartea aceasta oferă din belșug sugestii, orientări și idei pentru alcătuirea de predici cu miez adânc și potrivit vremurilor actuale. Pe lângă aceasta, unele părți ale cărții, deosebit de puternice în a despică adâncurile doctrinei creștine și seva de viață care curge prin puterea lor, dau prilej de meditare, adâncire și interiorizare a doctrinei creștine, element absolut indispensabil în alcătuirea de predici vii și actuale.

Ceeace trebuie să reținem în chip special din punctul de vedere al autorului nostru, este strădania propoveduitorului de a menține cuvântul Domnului în contact intim, viu și organic cu realitatea faptică. Aplicând la noi acest principiu călăuzitor, ajungem la concluzia sănătoasă că predica de azi e reușită și folositoare, numai dacă-i răsărită organic din vremea și situația în care trăim, cu alte cuvinte,

dacă adevărul ei este arătat prin prisma împrejurărilor românești actuale. În locul unei predici îmbibate de teoretizări abstracte și didactice ce plutesc pe deasupra realității, *ne trebuie o predică ruptă din realitatea vie a împrejurărilor pentru a căror redresare militează*. Nu vrem să spunem nicicum că predica trebuie să fie emancipată de orice suport teologic și nici că știința teologică-i de prisos, ci numai că *predica este vie, actuală și eficientă, dacă țâșnește din viață și nu din abstracție pură, dacă izvorăște din adâncul realității românești*. Căci numai ce-l din domeniul nedestigurat al vieții poate contribui la promovarea vieții adevărate și a destinului românesc.

Preot Dr. CORNELIU SÂRB

Prăznuirea dela Mănăstire

Anul anul acesta hramul Mănăstirii Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus fiind în ziua de 30 Aprilie, era de așteptat să avem o zi călduroasă și senină potrivită pentru desfășurarea pelerinajului. Lucrul s'a petrecut altfel! A plouat toată vremea, ploaie măruntă și rece. Pelerinajul s'a desfășurat totuși.

A alergat mulțime mare de închinători din județele: Făgăraș, Brașov, Sibiu, Alba, Târnava Mare, Hunedoara și Vâlcea.

I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae înconjurat de mare sobor de preoți a slujit sub cerul de plumb sf. Liturghie, Aghiasmă și sf. Maslu. A vorbit poporului cu multă căldură și cu deosebită avânt sufletească. Poporul ascultă uitând de ploaie, înconjurând cu cea mai mare dragoste pe Înaltul Păstor.

Oastea Domnului a fost prezentă, cu 4 drapele și cu sute de frați. „Congresul” ei a avut loc în duhul supunerii în mâna lui Dumnezeu. Miile de închinători, veniți la Mănăstire pe timp de ploaie, au dat cel mai frumos examen duhovnicesc. Până când poporul ne va urma în felul acesta, destinul nostru se află pe calea înălțării. Dăm slavă lui Dumnezeu pentru aceasta.

Martor

INFORMAȚIUNI

Mulțămiri pentru urări. Înalt Preasfinția Sa Mitropolitul nostru Nicolae mulțamește pe această cale celor ce i-au făcut urări cu ocazia sfintelor sărbători ale Paștilor și, împărțind tuturor arhieriei binecuvântări, le face urări de prosperitate în viața cea bine plăcută Domnului.

Ziua „Temperanței”. Liga „Temperanței”, din România, organizează anul acesta, Duminică 16 Mai o zi a „Temperanței”. După săvârșirea sf. Liturghii se vor ține întruniri în orașe și sate, în care vor fi ținute cuvântări pentru combaterea beției și îndrumarea spre o viață cumpătată. Îndemnăm preoțimea noastră să sprijinească acțiunea „Temperanței”.

† Pr. Gheorghe Tătuca. În satul bănațean, Iablanița, a răposat în Domnul și a fost înmormântat în 31 Martie a. c. preotul octogenar Gheorghe Tătuca, urmaș dintr-o familie preoțească și grănicerească din Banat. Aprig luptător naționalist s'a deosebit prin activitatea sa din vestitele „congregații” dela Lugoj, alături de figuri ca Brediceanu, Titu Hașeg, Ștefan Petrovici, V. Braniște ș. a. Apărător neînficat al drepturilor grănjirești a avut cinstea să fie mult prigunit de stăpânirile străine de neam până când, după războiul desrobirii, a fost răsplătit prin alegerea sa de senator în parlamentul român și prin alte distincții. O valoroasă bibliotecă, cu vechi cărți, a dăruit-o eparhiei caransebeșene, ear casa strămoșească a lăsat-o parohiei din Iablanița. Odihnească cu dreptii!

Donații. O stimată doamnă din București, care dorește să rămână necunoscută, a dăruit pe seama bisericii noastre, Porumbacul de sus-apusean, prot. Avrig, — biserica din satu-i natal, — următoarele: Un polir și linguriță, trei sfesnice cu câte trei brațe și una candelă, toate din argint. A mai dăruit însemnate cantități de untdelemn și luminări. Dumnezeu să-i răsplătească jertfa adusă pe altarul bisericii! — Preot Axente Tomus.

Act de mulțămire. Oficiul parohial ort. rom. Hoghilag aduce pe această cale mulțămiri dlui V. Dan, notar, care a donat din

bug. com. în mod excepțional și în acest an suma de 35000 lei, pentru împrejurirea cimitirului; în anul 1942 tot cu concursul vrednicului notar am obținut suma de 65 mii pentru reparații la sfânta biserică și casa culturală. De asemenea mulțamește dnei Silvia Dan care a cumpărat o perdea la ușile împărătești în valoare de 2300L.; a donat 20 kg. făină pentru prescuri și una tipsie pentru disc. Tot odată dnei Jana Neamțu pentru una frumoasă icoană și un kg. tămâie: iar credincioasei Olimpia Isac pentru suma de 4200 din care a cumpărat una învelitoare la prestol. Dumnezeu să răsplătească nobila lor faptă și să servească îndemn și altora. — Hoghilag la 30, III 1943. Nicolae Petri, paroh.

Sfințire de biserică Duminică 7 Martie 1943, în zorii zilei, clopotul primei biserici înălțate în cătunul Curpen, parohia Baia Craiului, din Prot. Hunedoara, chema din înălțimea muntelui pe credincioșii săi, și pe cei din comunele învecinate, ca venind, să dea destinației sale noul locaș de închinare. Credincioșii nerăbdători să vadă cât mai curând pe P. C. Sa Păr. Protopop Nicolae Suciu care, prin grija părintească a I. P. Sf. Părinte Mitropolit Nicolae, a fost delegat cu sfințirea provizorie a noului locaș, a ieșit întru întâmpinarea P. C. Sale și a unui sobor de preoți. După Sf. Liturghie P. C. Sa Păr. Protopop, prin cuvântul său arată credincioșilor, rolul mântuitor al Bisericii singura care deține darurile pe căi Tatăl ni le-a trimis prin Fiul Său. P. C. Sa laudă sânguinia acestor vrednici creștini, iubitori de casa Domnului, cari tot materialul, până și apa și nisipul, l-au urcat în spinare dela poalele muntelui pentru ca, prin cimentul, dragostei, să-și ridice lor locaș de închinare. În numele credincioșilor P. C. Sa mulțamește I. P. Sf. Mitropolit Nicolae care le-a făcut deosebită bucurie ca în anul acesta să poată lua Sf. Paști în biserica lor și să-și spună la ei acasă creștinul salut „Hristos a înviat!” Preotul locului A. Botiș mulțamește lui Dumnezeu că l-a învrednicit cu sănătate și putere să poată vedea și acest al 8-lea locaș de închinare terminat și sfințit. — Pr. D. Ol.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

Duminică în 9 Mai 1943 servesc cons. Ieronim Grovu, Dr. Spiridon Căndea și prot. Mih. Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: cons. Dr. Spiridon Căndea. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: Preotul Ioan Albu dela parohia Sibiu-Iosefin.

Dela Societatea română de înmormântare din Sibiu: Domnul Dr. Gheorghe Bărbat secretar general al municipiului Sibiu pensionar și soția Elena au dăruit fondului căminului pentru bătrâni al societății 1000 lei în loc de cunună pieritoare pe mormântul cumnatei respectiv soarei Valeriu Dr. Petru Vlad decedată în 20 Aprilie 1943 în București. Pentru acest creștinesc dar mulțamește cu recunoștință președintele Timotei Popovici.

Nr. 5472/1943 [36] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia Crăciunelul de sus, se publică concurs pe termen de 30 zile.

Beneficiile sunt următoarele:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială în stare bună având și supraedificate.
3. Sesie parohială de 22 jugăre arător și fânațe.
4. Stola uzitată în parohie.

Cererile se vor înainta la Consiliul arhiepiscopesc în Sibiu, care va întregi parohia prin numire.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 4 Mai 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 4759/1943

AVIZ

Se aduce la cunoștința absolvenților școlii de cântăreți bisericești „D. Cunțan” din Sibiu că, s'au luat în bugetul Statului noi posturi de cântăreți bisericicești.

Cei care doresc să fie salariați din bugetul Statului, să înainteze Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu cerere timbrată, însoțită de toate actele prevăzute în avizul publicat în „Telegraful Român” Nr. 16—17 din 25 Aprilie a. c. La aceste acte se va alătura și propunerea oficiului parohial, pentru trecerea cântărețului în bugetul statului, pe seama parohiei respective.

Toate aceste acte trebuiesc înaintate până cel mai târziu la data de 30 Mai a. c.

Cântăreții bis. care au înaintat asemenea cereri, însoțite de acte, vor arăta data când au trimis cererile și actele. Sibiu, la 1 Mai 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

AVIZ

Se aduce la cunoștință P. C. Protopopi și C. Preoți, că s'a urcat taxa de publicare a Concursurilor în Telegraful Român și anume:

Concurs de parohie cl. I lei 1000	
„ „ „ „ II „ 750	
„ „ „ „ III „ 500	
„ „ „ „ protop. 3000	

Pe lângă aceste sume se adaugă taxe de timbre de lei 10 la Concursurile de paroh. și lei 30 la Concursurile de protopop.

Administrația
„TELEGRAFULUI ROMÂN”

Nr. 43/1943 34 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I Jina I, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat;
2. Venitele stolare obișnuite în protopopiat,

Intrucât cel ales va fi și conducător al oficiului parohial, va primi și rețut de locuință și lemne, conform hotărârilor ce se vor aduce de către consiliul parohial în fiecare an, când se compune bugetul parohiei.

Cererile de concurs se vor înainta în termen oficiului protopopesc Mercurea, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea I. Prea Sfințitului Mitropolit.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Mercurea, 17 Martie 1943.

Oficiul protopopesc ort. român Mercurea, în înțelegere cu consiliul parohial din Jina.

Dumitru Ciuchendea
protopop

Nr. 74/1943 (32) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Socet cu filiiile Polana-Rechițelii și Runcul-mare din protopopiatul Hunedoara, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Casă parohială corespunzătoare;
2. 4 jug. fânațe;
3. Câte una măsură porumb (măsura à 30 litri), sau prețul de piață al unei măsurii de porumb dela fiecare familie din materă și filii;
4. Una zi de lucru de fiecare casă din materă și filii.
5. Stola obișnuită în parohie;
6. Salarul dela Stat

Cererile de concurs se vor înainta Ofi-

ciului Protopopesc ortodox român a Hunedoarei, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea dela P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vre-o Duminică sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni. Hunedoara, 22 Martie 1943.

Oficiul Protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înțelegere cu Consiliul parohial.

Nicolae Suciu
protopop

Nr. 628/1943. (30) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Sâmbăta de sus apuseană, din protopopiatul Făgăraș, se publică concurs, cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”.

Beneficiile parohiei vor fi:

1. Salarul dela Stat.
2. Stola uzitată în parohie;
3. Casă parohială cu dependente și grădină;
4. 5 jugăre ecleeje, fânațe;
5. 3 st. lemne de foc în pădurea bisericii.

Cererile de concurs se vor înainta, în termenul fixat, Oficiului protopopesc în Făgăraș, însoțite de documentele reglementare și de încuviințarea de candidare dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc.

Concurenții, cu prealabilă înștiințare a subsemnatului oficiu protopopesc, se vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Făgăraș, la 25 Martie 1943.

Prot. Pavel Borzea
protopop

[28] 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Lu-dești din protopopiatul Orăștiei se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat;
2. Casă parohială cu supraedificate economice;
3. Grădină în extenziune de 439 stg. p.;
4. 20 jug. pădure și 2 fânațe de circa 2 cară de fân.
5. Dela 100 familii câte o ferdelă (de 20 l.) porumb sfărâmat;
6. Dela 100 familii câte o zi de lucru;
8. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs se vor înainta, în termen, Oficiului protopopesc al Orăștiei, însoțite fiind de toate actele necesare.

Concurenții se vor prezenta, cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc, în parohie, spre a satisface normele prevăzute în Regulamentul pentru parohii.

Orăștie, la 28 Martie 1943.

Pr. Iosif Vințan
adm. protopopesc

Nr. 3308/1943. (29) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III, Măgura cu filiala Jeledinți, protopopiatul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul de Stat;
- Sesiunea parohială în materă: 1 jug. 113 st. patrați pământ arător, iar în filie: 3 jug. 534 stg. patrați fânațe.
3. Dela fiecare familie din materă și filie, câte o ferdelă de porumb și câte o zi de lucru.
4. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs se vor înainta, în termen oficiului protopopesc, în parohie, spre a implini prevederile Regulamentului pentru parohii.

Orăștie, la 27 Martie 1943.

Pr. I. Vințan
adm. protopop.